

1936 12 16. Kaunas. Juozo Kėdainio laiškas tėvui Justinui Kėdainiui, namiškiams.

F40-98

1936-XII-16

Mylimieji!

Jau ties pat šitai ilgai laukto
kalėdėlė.

Ilgai neparasiau, nes turėjau žinių, kad
lūs galima važiuoti, neturėjau. N dabat
nešiman karie diene, parvažiuosiu, bet
bijau „gauti pel kubų“ Reikia atriepti

klaušiam savo „profesionalus“ taip vadina
klasės mokytoją. Jis paršyba šitą teisybę moko.
iš direktoriaus tikė perako, kad norim
paleisti šeštadienį (gruodis 19). Tuo reikal
^{dirigektoriaus} kreipis į švietimo ministeriją bet visi šiol
atšakymu negavo. Darby peršūnėjimas
arba šeštadienį arba pirmadienį, mūsų kas
teigi atrodo, kad lūs galima važiuoti
sekmadienį, o jeigu susisimsim prieš sekmadienį
kad lūs galima važiuot (antradienį ar trečiadienį)

2

Tai das parasycio laiske kad gaudume
sekmadienyje.

Valgiu is tentu purciausiai. Ryta
genam kava "pazerinam" valgi katu
i skelsiau katas valgi i sveciau.
Seimininkai, turu pasakyti, rei siol lab
zmoiski

Tu tes ta gi beresyiu, bet kas del
to vestavimu tai das parasycio meng
laiske, ^{jis gauti sekmadienyje} jai neparvasiosiu sekmadienyje
apie to (laive) valanda kaip vidade

Zinot laive nedaugiausio. Reik
laigt vesti iki perimatymo
diesi suke

Prilego Quoras Freiciad. rytas

Justiniū Kedainiui

Karaliūniškių sodž.

Kupiškis past.

Panevėžio apskr.